

Nr 163.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om kommunala pensionstillskott m. m.; given Stockholms slott den 28 februari 1936.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till lag om kommunala pensionstillskott m. m.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Gustav Möller.

F ö r s l a g
till
L a g
om kommunala pensionstillskott m. m.

Härigenom förordnas som följer:

Till beredande *dels* av understöd (kommunala pensionstillskott), i penningar eller naturaförmåner, åt personer, vilka uppbära folkpension enligt lagen den 28 juni 1935 om folkpensionering och icke jämlikt 9 § 1—3 styckena samma lag äro uteslutna från tilläggspension, men ändock finnas vara i behov av fattigvård, *dels* av understöd (kommunala tillskott till invalidunderstöd eller till blindhetsersättning) av enahanda slag åt personer, vilka finnas vara i behov av fattigvård, oaktat de uppbära understöd enligt förordningen den 28 juni 1935 om invalidunderstöd eller ersättning enligt förordningen den 20 april 1934 om blindhetsersättning, *dels ock* av bidrag (kommunala sjukvårdsbidrag) till bestridande, gemensamt med pensionsstyrelsen, av kostnader för åtgärder till förebyggande eller hävande av arbetsoförmåga, må fattigvårdssamhälle ställa medel till fattigvårdsstyrelsens förfogande med föreskrift, att tillskott och bidrag, som utdelas av dessa medel, icke skola vara att anse såsom fattigvård. Sådana tillskott och bidrag må icke tilldelas andra personer än dem, som äro mantalsskrivna inom fattigvårdssamhället och där äga hemortsrätt i fråga om fattigvård. I övrigt äger samhället bestämma de grunder, som för beviljande av tillskott och bidrag böra av fattigvårdsstyrelsen iakttagas. Har sådant bestämmande ej skett, ankommer på styrelsen att bevilja tillskott och bidrag i den mån styrelsen prövar nödigt. Tillskott må efter omständigheterna jämkas eller indragas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1937, då lagen den 20 april 1934 (nr 106) om kommunala pensionstillskott m. m. skall upphöra att gälla.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 28 februari 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller, anför:

Kungl. Maj:t anbefallde den 28 juni 1935 pensionsstyrelsen att avgiva förslag beträffande de nya eller ändrade författningsföreskrifter, som kunde böra meddelas i anledning av lagen samma dag (nr 434) om folkpensionering. Till fullgörande av detta uppdrag har styrelsen den 14 februari 1936 — under förmälan att lagen om folkpensionering påkallade vissa jämkningar i lydelsen av lagen den 20 april 1934 (nr 106) om kommunala pensionstillskott m. m. — överlämnat förslag till ny lag i sistnämnda ämne. Jag anhåller nu att få anmäla denna fråga.

Jämlikt den nu gällande lagen om kommunala pensionstillskott m. m. må fattigvårdssamhälle till beredande av understöd (kommunala pensionstillskott) åt personer, vilka äga uppbära pension eller understöd enligt lagen den 30 juni 1913 (nr 120) om allmän pensionsförsäkring och icke blivit berövade pensionstillägg eller understöd på grund av stadgandet i 9 § nämnda lag men ändock finnas vara i behov av fattigvård, ställa medel till fattigvårdsstyrelsens förfogande med föreskrift, att pensionstillskott, som utdelas av dessa medel, icke skola vara att anse såsom fattigvård.

Enligt lagen om folkpensionering gälla, bland andra, följande bestämmelser. Lagen skall träda i kraft den 1 januari 1937. Samma dag skall lagen om allmän pensionsförsäkring upphöra att gälla (39 §). Den, som fått pension enligt 2 § sistnämnda lag för sig fastställd, skall efter utgången av år 1936 anses därigenom hava fått folkpension sig tillerkänd, därvid i stället för rätt till pensionstillägg enligt 6 § andra stycket samma lag träder rätt till tilläggspension enligt lagen om folkpensionering (40 §). Pension, som utgår på grund av avgifter enligt 4 § lagen om allmän pensionsförsäkring, skall anses som folkpension och förty innesluta rätt till tilläggspension enligt reglerna i lagen om folkpensionering (41 §). Utan hinder av att lagen

om allmän pensionsförsäkring upphör att gälla, skola pensionstillägg enligt 6 § fjärde stycket nämnda lag fortsätta att utgå och nya sådana pensionstillägg beviljas enligt de vid utgången av år 1936 gällande bestämmelserna (43 §). Vad i lag eller särskild författning må vara föreskrivet med avseende å lagen om allmän pensionsförsäkring eller pension enligt denna, skall efter utgången av år 1936 i stället gälla lagen om folkpensionering eller folkpension (47 §).

I förordningen den 28 juni 1935 (nr 435) om invalidunderstöd stadgas bland annat, att bestämmelserna om tilläggspension enligt lagen om folkpensionering i tillämpliga delar skola gälla invalidunderstöd. Förordningen träder i kraft den 1 januari 1937. Understöd enligt lagen om allmän pensionsförsäkring skola, utan hinder av att nämnda lag upphör att gälla, bestå och omräknas att i fortsättningen utgå såsom invalidunderstöd.

Pensionsstyrelsens lagförslag innebär den ändringen i förhållande till gällande lag, att kommunala pensionstillskott skulle kunna beredas personer, vilka ägde uppbära folkpension enligt lagen om folkpensionering eller invalidunderstöd enligt förordningen om invalidunderstöd och icke blivit berövade tilläggspension eller invalidunderstöd på grund av bestämmelserna i 9 § 1—3 styckena lagen om folkpensionering, men ändock funnes vara i behov av fattigvård. Den föreslagna nya lagen skulle träda i kraft den 1 januari 1937, då nu gällande lag i ämnet skulle upphöra att gälla.

*Departements-
chefen.*

Såsom pensionsstyrelsen framhållit synes anledning föreligga att vidtaga sådan ändring av bestämmelserna i lagen om kommunala pensionstillskott m. m., att desamma bringas i överensstämmelse med 1935 års pensionsförsäkringsreform. Vid denna lagändring torde man, i likhet med styrelsen, kunna utgå från, att såvitt nu är i fråga 9 § lagen om allmän pensionsförsäkring motsvaras av 9 § 1—3 styckena lagen om folkpensionering. Ej heller i övrigt har jag funnit något att i sak erinra mot styrelsens förslag. Emellertid torde vissa jämkningar av huvudsakligen formell natur lämpligen böra vidtagas i detsamma.

Enligt 43 § lagen om folkpensionering skola, utan hinder av att lagen om allmän pensionsförsäkring upphör att gälla, pensionstillägg enligt 6 § fjärde stycket nämnda lag, s. k. barntillägg, fortsätta att utgå och nya sådana tillägg beviljas enligt de vid utgången av år 1936 gällande bestämmelserna. Då emellertid barntillägg utgår endast såsom en ökning av pensionsberättigad eljest tillkommande pension, och sådan pension efter utgången av år 1936 alltid skall anses som folkpension, synes vid den nu ifrågasatta lagändringen hänsyn icke behöva tagas till att allt fortfarande pension i form av barntillägg kan komma att utgå enligt lagen om allmän pensionsförsäkring.

Departementschefen hemställer härafter, att det inom socialdepartementet överarbetade förslaget till *lag om kommunala pensionstillskott m. m.* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Å. Nordwall.
